

**REAL
FILHARMÓNIA
DE GALICIA**

C Compostela
Cultura

TEMPORADA
2024 - 2025
AUDITORIO DE GALICIA

#2 (EN)FOCO **Concerto comentado**

VENRES 16 MAIO 2025
Auditorio de Galicia, 20.30 h

REAL FILHARMÓNIA DE GALICIA
BALDUR BRÖNNIMANN, director
AMANDINE BEYER, directora e violín
JUANJO GUILLEM, percusión

PROGRAMA

PETER EÖTVÖS (1944-2024)

Speaking Drums

Tanzlied / Dance Song

Nonsense Songs

*Passacaglia. (Intrada – Saltarello – Bourrée –
Passepiéd – Gigue – Allemande – Finale)*

Baldur Brönnimann, director

HENRY PURCELL (1659-1695)

King Arthur (Suite)

Curtain Tune

Shepherds Duo

Maestoso and Hornpipe

Amandine Beyer, directora e violín

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

Suite para orquestra núm. 3
en Re maior, BWV 1068

Overture

Air

Gavotte I & II

Bourrée

Gigue

Amandine Beyer, directora e violín

REAL FILHARMONÍA DE GALICIA

TEMPORADA 2024 - 2025

A Real Filharmonía de Galicia créase no ano 1996 en Santiago de Compostela, e ten a súa sede permanente no Auditorio de Galicia, na cidade de Santiago de Compostela. Está formada por cincuenta músicos de 17 nacionalidades diferentes. Baldur Brönnimann é, desde 2023, o seu director titular e artístico e Sebastian Zinca o seu director asistente. Coa orquestra colaboran os máis destacados directores, cantantes e instrumentistas de todo o mundo.

A RFG está comprometida en achegar a música clásica a todo o territorio galego, aos públicos máis novos e destaca, ademais, o seu compromiso co patrimonio musical galego. Xestionada polo Consorcio de Santiago, a RFG está financiada pola Administración Xeral do Estado, a Xunta de Galicia e o Concello de Santiago.

DIRECTOR

Baldur Brönnimann

DIRECTORA E VIOLÍN

Amandine Beyer

PERCUSIÓN

Juanjo Guillem

VIOLÍNS I

James Dalghren, concertino
Adriana Winkler, axuda de concertino
Victoria Jurov
Anca Smeu **
Victoria Jurov
Yulia Petrushevskaya
Ilya Fisher
Anna Alexandrova
Pedro Budiño ***

VIOLÍNS II

Grigori Nedobora *
Nikolay Velikov **

Kiyoko Ohashi
Irina Gruia
Gyula Vadaszi
Helena Sengelow
Yiran Niu ***
Kiyoko Ohashi
Irina Gruia
Pedro Budiño ***

VIOLAS

Natalia Madison *
Ionela Ciobotaru **
Oxana Bakulina
Nacho Marino
Timur Sadykov
Anne Schlossmacher
Xiana Baliñas ***
Inês Fernando ***

VIOLONCELLOS

Millán Abeledo *
Thomas Piel **
Carlos García

Fabio Arias
Esther Fernández ***

CONTRABAIXOS

Carlos Méndez *
Amador Del Pozo **
Irene Sancho ***

FRAUTAS

Laurent Blaiteau *
Luis Soto **

ÓBOES

Esther Viúdez*
Avelino Ferreira

CLARINETES

Beatriz López *
Vicente López **

FAGOTES

Juan Carlos Otero *

TROMPAS

Alfredo Varela *
Jordi Ortega *

TROMPETAS

Javier Simó *
Ramón Llätser **
Óscar Rial ***

TROMBÓNS

Arturo Centelles (R)

TIMBAL/PERCUSIÓN

José Vicente Faus

PERCUSIÓN

TIMBAL/PERCUSIÓN

José Vicente Faus

ARPA

Bleuen Le Fric (R)

PIANO/CELESTA

Haruna Takebe (R)

CLAVE

Ramón Pérez (R)

*principal | **coprincipal | ***EAEM (Curso Avanzado de Especialización Orquestral) | (R) reforzo

BALDUR BRÖNNIMANN

DIRECTOR

Nacido en Suíza e residente en Madrid dende hai máis de 13 anos, Brönnimann formouse na Academia de Música da Cidade de Basilea e no Royal Northern College of Music de Manchester, onde posteriormente foi nomeado titor visitante de dirección.

Baldur é unha persoa profundamente comprometida coa relevancia da música clásica na sociedade e coa creación actual, moi activo como comisario de novas obras, de diferentes festivais e ciclos, así como coa divulgación e formación de novos músicos e público.

A súa carreira como director artístico e musical comeza coa dirección titular da Orquesta Sinfónica Nacional de Colombia en Bogotá, posto que ocupou entre os anos 2008 e 2012. Entre 2011 e 2015 asumiu a dirección artística de BIT20, principal conxunto de música contemporánea de Noruega. Ademais, entre 2014 e 2020 foi director principal da Orquesta Sinfónica do Porto Casa da Música á que segue regresando cada temporada tras un exitoso mandato.

Nos últimos anos, entre 2016 e 2023, tamén liderou a Sinfonietta de Basilea, orquestra onde dirixe programas que combinan obras contemporáneas co repertorio estándar, nunha procura constante para desafiar as convencións clásicas e explorar novas vías para a interpretación orquestral.

Brönnimann conduciu salientables interpretacións de obras de compositores como Ligeti, Romitelli, Boulez, Vivier, Schnebel e Zimmerman en festivais como o Wien Modern, Darmstadt, Mostly Mozart no Lincoln Center e os Proms da BBC, e gozou da máis alta consideración dalgúns dos compositores máis eminentes da actualidade, como Chin, Lachenmann e Saariaho. Nas últimas tempadas converteuse nun director moi demandado, e dirixiu a Filharmónica de Seúl, Filharmónica de Oslo, Sinfónica da WDR, Sinfónica de Barcelona, Filharmónica de Bergen, a Sinfónica da Radio de Viena e as orquestras de Cámara de Aurora e Múnic, entre outras.

Nos teatros de ópera, Brönnimann dirixiu *Le Grand Macabre* de Ligeti na English National Opera, a *Komische Oper Berlin* e o Teatro Colón (Bos Aires) tanto nas producións da Fura dels Baus como de Barrie Kosky, *A morte de John Adams* de Klinghoffer na English National Opera, *L'amour de loin* de Kaija Saariaho no Festival de Bergen e a Ópera de Noruega, e *Index of Metals* de Romitelli con Barbara Hannigan no Theater an der Wien de Viena. No Teatro Colón da Arxentina tamén dirixiu *Erwartung* de Schoenberg, *Hagith* de Szymanowski e *The Little Match Girl* de Helmut Lachenmann, co compositor como narrador, e *Die Soldaten* de Zimmermann.

Desde o ano 2023, Baldur é o director artístico e titular da Real Filharmonía de Galicia e director da Escola de Altos Estudos Musicais.

AMANDINE BEYER

DIRECTORA E VIOLÍN

Desde o inicio da súa carreira, hai máis de vinte anos, Amandine Beyer ofreceu concertos en todo o mundo, tocando en prestixiosas salas como a Philharmonie de París, o Carnegie Hall de Nova York, o Wigmore Hall de Londres, Bozar en Bruxelas, o Oji Hall de Toquio... Foi convidada regularmente como solista e directora por conxuntos como Freiburger Barock Orchester, Akademie Für Alte Musik, Arion Orchestra de Montreal, European Union Baroque Orchestra, Tafelmusik Baroque Orchestra de Toronto, Les Siècles, Ensemble 415 de Chiara Banchini, Finnish Baroque Orchestra...

En 2006, Amandine Beyer funda o seu propio grupo Gli Incogniti, co que aborda a música de Bach, Vivaldi, Corelli, Pachelbel, Matteis, Couperin, CPE Bach, Haydn, Mozart... Gli Incogniti tocou nos máis prestixiosos festivais e salas de concerto tanto en Francia (Philharmonie de París, Théâtre des Champs Elysées, Arsenal de Metz, Opéra de Bordeos, Festival Radio France Montpellier

Occitanie, Festival de Saintes...) como do resto do mundo (Boston Festival, Bergen International Festival en Noruega, Wigmore Hall, Concertgebouw de Bruxas, Flagey e Bozar en Bruxelas, Philharmonie de Liexa, Philharmonie de Luxemburgo...).

En 2011 Amandine Beyer grava as *Sonates & Partitas* de J.S. Bach (ZigZag Territoires/Outthere Music) que obtén un enorme éxito de crítica e público. Pouco despois é chamada pola coreógrafa Anne-Teresa de Keersmaeker (directora da compañía de danza Rosas) para crear o espectáculo *Partita 2*. Tras cinco representacións na Cour d'Honneur do Palacio dos Papas de Aviñón que clausuran o Festival IN, iníciase unha xira internacional con máis de 80 representacións por todo o mundo.

Esta colaboración continúa en 2018 coa participación do seu grupo Gli Incogniti no proxecto The Six Brandenburg Concertos, que se representará na Ópera de París, a Monnaie de Bruxelas, Berlín, Nova York, Liexa, Lille,

Luxemburgo... En 2022, colaboran unha vez máis con *Mystery Sonatas / for Rosa* que pon en escena a integral das *Sonatas do Rosario* do compositor austríaco Heinrich Ignaz Franz Biber.

Paralelamente, Amandine Beyer desenvolve unha importante actividade camerística con músicos como Pierre Hantaï, Kristian Bezuidenhout ou Andreas Staier, que abarca desde o repertorio barroco ao romántico con compositores como Schubert ou Beethoven. En 2015 crea o Kitgut Quartet, cuarteto de cordas con instrumentos históricos. O seu primeiro disco *T'is too late to be wise*, adicado a Haydn e á música inglesa (Purcell, Locke), é publicado en 2019 por Harmonia Mundi e loado pola crítica.

Desde a gravación en 2008 das *Catro Estacións* de Vivaldi que dá a coñecer o grupo ao gran público, a discografía de Amandine Beyer e de Gli Incogniti é recibida calorosamente pola crítica e recompensada con numerosas distincións (Diapason d'Or, Choc de l'année, Gramophone Editor's Choice, 4F de Télérama). Naquela temporada, no espazo de poucos meses, dous discos foron publicados por Harmonia Mundi. En setembro de 2022 *Il Mondo al Rovescio*, dedicado aos concertos para

varios instrumentos de Vivaldi e máis tarde, en febreiro de 2023, o disco *Mystery Sonatas*, coa integral das *Sonatas do Rosario* de Biber.

Tras os seus estudos na clase de Chiara Banchini na Schola Cantorum Basiliensis, Amandine Beyer sucédea como profesora de violín barroco en 2010. Apaixonada da ensinanza e a transmisión, crea en 2017 unha academia de música de cámara e traballo corporal con Gli Incogniti. Foi convidada regularmente para impartir clases maxistras por todo o mundo (Italia, Alemaña, Taiwán, Estados Unidos, O Canadá...).

JUANJO GUILLEM

PERCUSIÓN

Recoñecido pola crítica como “...un artista capaz do imposible, ademais de crear espectáculo”, o percusionista Juanjo Guillem aborda as máis diferentes propostas grazas aos seus innumerables recursos artísticos e técnicos adquiridos a través das súas expansivas interpretacións en importantes salas de concerto de todo o mundo.

Juanjo Guillem interpretou numerosos concertos para percusión e orquestra de compositores como Takemitsu, Cerha, Gubaidulina, Norgard, Tan Dun, Miyoshi, MacMillan, Jesús Torres, Louis Franz Aguirre, Olivia Carrión-Arteta, etc... xunto a grandes agrupacións como Orquestra Nacional de España, Orquestra Simfónica de Barcelona, Orquestra Sinfónica de Madrid, Orquestra de Cámara de San Petersburgo, Orquestra de Cámara de Cascais (Portugal), Orquestra de la Comunidad de Madrid, Orquestra de Las Palmas de Gran Canaria, entre outras. Traballou con directores como Josep Pons, José Ramón Encinar, Pablo González, Phillippe Bender, Jean Paul Penin ou Mi-

khail Agrest. Cabe destacar a súa gravación para Kairos de *Vanishing point*, concerto para 2 percusionistas e orquestra de César Camarero coa Orquestra Nacional de España con Peter Hears.

Apaixonado desde moi novo pola nova creación, Guillem destaca polo seu compromiso coa arte do seu tempo interpretando obras dos compositores máis representativos da música actual como: Boulez, Ligeti, Berio, Carter, Aperghis, Stockhausen, Hosokawa, Xenakis, Manoury, Crumb, Reich, Sciarrino, Adams, etc..., mantendo contacto constante con compositores actuais, moitos dos cales lle dedican as súas obras.

No seu interese por ampliar o repertorio do seu instrumento encargou e estreou mais de 50 pezas a compositores como José Luis Turina, Jesús Torres, J.M. Sánchez Verdú, Louis Franz Aguirre, Mauricio Sotelo, Ramón Humet, Thierry Pecou, Gabriel Erkoreka e un longo etc... o que fai que sexa un dos músicos que

máis axudaron a dar a coñecer a música escrita para percusión.

Desenvolve proxectos propios como solista ou con músicos como Markus Stockhausen, Cuarteto Arditti ou o pianista Eldar Nebolsin actuando en importantes salas de concertos de Europa, Asia e América como o Festival de Salzburgo, Ljubljana Festival, Auditorio Nacional de Madrid, Themus Fest, Gotemburgo, Music d'Aujordhui-Perpinyan, China Conservatory, Senyang Concert Hall, Manhattan School of Music, RNCM Manchester, Festival de Monterrey, Museo Reina Sofía, Festival de música contemporánea de Alicante ou Festival BBVA interpretando programas que inclúen as grandes obras mestras escritas para percusión como *Zyklus* ou *Kontakte* de K.H. Stockhausen, *Circles* de L. Berio, *Drumming* de S. Reich. *Psappha* e *Pleiades* de Xenakis, entre outras, así como novas creacións de compositores actuais que combinan diferentes artes escénicas. Crea tamén para Neopercusión espectáculos pedagóxicos para divulgar e achegar a música aos mais mozos.

Entre as súas gravacións destacan os seus dous discos como solista *Y todo esto me ha ocurrido por culpa de la música* e *Deus ex maquina* e as realizadas para diferen-

tes selos como Kairos, Verso, Naxos, Non profit music, Kusion, que inclúen algunhas das obras máis representativas escritas para percusión.

Involucrado nas múltiples facetas da música, Juanjo Guillem creou a Asociación Española de Percusionistas da que foi o seu primeiro presidente e organizou en 1997 a 3ª Convención Nacional de percusión en Madrid. Foi durante 5 anos coordinador artístico das series de concertos "Residencias" organizadas polo Centro para a difusión da música contemporánea no Museo Reina Sofía de Madrid e actualmente é director artístico dos ciclos de concertos Ritmo Vital e Konekt@rte Sonoro, que se desenvolven en Madrid e cuxa programación inclúen manifestacións de diversas artes e tendencias.

Como compositor escribiu gran cantidade de pezas, a maioría para percusión e recibiu encargos de diversas institucións como Centro para la Difusión de la Música Contemporánea, Institut Valencià da Música e Festival de Música Religiosa de Cuenca algunhas das cales son interpretadas asiduamente por diferentes grupos internacionais.

A súa actividade pedagóxica estivo centrada durante moitos anos no Centro de Estudos Neopercusión e foi

profesor nos conservatorios superiores de Palma de Mallorca, Madrid e Zaragoza e impartiu clases maxistras en innumerables escolas de prestixio como a Manhattan School of Music de Nova York, Royal Northern College de Manchester e Royal College e Royal Academie de Londres, conservatorios de Amsterdam, Xenebra, Basilea, Estrasburgo, Pequín, Seúl.

Juanjo Guillem formouse musicalmente en España (Conservatorios de Madrid, Valencia e Barcelona), Francia (CNR de Strasbourg) e Reino Unido (RNCM Manchester).

Como músico de orquestra, á idade de 18 anos, foi timbaleiro e principal percusionista de Orquestra Sinfónica del Gran Teatre del Liceu. Dous anos mais tarde Principal percusionista da Orquestra Sinfónica de Madrid.

Na actualidade e desde 1999 é timbaleiro e principal percusionista da Orquestra Nacional de España e profesor-coordinador do departamento de percusión do Centro Superior Katerina Gurska e da Universidade Alfonso X " El Sabio" ademais de profesor convidado do Conservatori Superior de les Illes Balears.

NOTAS AO PROGRAMA

2 (EN) FOCO

Esta noite a Real Filharmonía presenta o segundo concerto do ciclo (En) Foco desta temporada 24/25 que contará coa participación da artista residente, a violinista e directora Amandine Beyer, do percussionista Juanjo Guillén, do director titular Baldur Brönnimann e de alumnado da EAEM. Todos eles ofrecerannos un programa conformado por obras de Peter Eötvös, Henry Purcell, e Johan Sebastian Bach no que a música contemporánea e a barroca se dan a man.

En primeiro lugar, escoitaremos a obra *Speaking Drums* de Peter Eötvös (1944-2024). Natural de Székelyudvarhely (Transilvania), Eötvös formouse en composición na Academia de Música de Budapest e estudou dirección de orquestra na Escola Superior de Música de Colonia. Ao longo da súa traxectoria profesional compaxinou 3 facetas ao máis alto nivel: director, compositor e profesor, converténdose nunha das personalidades máis destacadas do seu tempo. Entre 1968 e 1976 foi membro do grupo de Karlheinz

Stockhausen e posteriormente traballou no estudo de música electrónica da Westdeutsche Rundfunk en Colonia. En 1978 Pierre Boulez convidouno a dirixir o concerto inaugural do IRCAM (Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique) e foi director durante 13 anos do Ensemble Intercontemporain. Baixo a súa batuta, tamén tocarían importantes orquestras dos EUA, Xapón e Europa, incluíndo a Filarmónica de Berlín ou as orquestras da Scala de Milán e da Royal Opera House de Londres. Como compositor, recibiu aclamación a nivel mundial e as súas obras formaron parte regularmente das programacións da Filarmónica de Berlín. Eötvös tamén apoiou os novos talentos dende a docencia creando as súas propias institucións para futuras xeracións como o Instituto Internacional Eötvös ou a Fundación para Directores e Compositores Novos de Budapest (2004). Foi distinguido con numerosas condecoracións como o Premio Kossuth, concedido polo presidente de

Hungría, o Premio da Royal Philharmonic Society e nomeado Commandeur l'Ordre des Arts et des Lettres.

Speaking Drums for orchestra. Four poems for percussion solo e orchestra foi un encargo da Fundación Prince Pierre de Mónaco e a súa estrea tivo lugar o 29 de setembro de 2013 co percusionista Daniel Ciampolini como solista e a orquestra de Monte Carlo dirixida por Andrey Boreyko. A obra está estruturada en tres partes ou movementos (I. *Tanzlied/Dance song*, II. *Nonsense songs*, III. *Passacaglia: Intrada, Saltarello, Bourré, Passepiéd, Gigue, Allemande, Finale*) e baséase en textos de dous autores: o tradutor e escritor húngaro Sándor Weöres (1913-1989) e Jayadeva, poeta sánscrito do s. XII moi relevante para a cultura india. A filla do compositor, Ann-yi Bingöl, elaborou unhas notas sobre este traballo do seu pai nas que explica que "Falar mentres se toca o tambor non é algo único, atopámolo na percusión tradicional india e no jazz, cando os músicos acompañan a súa interpretación con *Sprechgesang*. Esta peza vai en sentido contrario: comeza co percusionista falando sen sentido, con énfase no ritmo, que logo transmite ao seu instrumento. Como a alegría pura e infantil de repetir a mesma palabra cunha

melodía diferente, o solista ensina ao seu instrumento a falar ata que os tambores empezan a falar solos (...). Os ritmos forman palabras, as palabras forman frases e as frases crean unha narrativa".

Seguidamente, damos un salto cara o Barroco cunha selección de números de *King Arthur, or the British worthy* de Henry Purcell (1659-1695), o compositor máis importante do Barroco Inglés, especialmente no ámbito da música dramática. A súa traxectoria profesional estivo moi vencellada á familia real, da que obtivo apoio e mecenado, ocupando importantes cargos de responsabilidade na corte como: compositor ordinario de violín (1677), organista da abadía de Westminster (1679), organista da Capela Real (1682), construtor e conservador dos instrumentos do rei (1683) e tamén compositor da Corte. Morreu moi novo, con só 36 anos, e o seu funeral celebrouse na célebre Abadía de Westminster, onde tamén foi soterrado. Purcell compuxo obras de múltiples xéneros, prestando especial atención á música vocal, na que destaca o seu respecto pola declamación inglesa. No seu catálogo atopamos ópera (*Dido e Eneas*), 5 semi-óperas, música incidental para o teatro (47 obras), música coral para os ritos anglicanos (65

anthems, 6 servizos), cancións para o ámbito doméstico, música de cámara para teclado e odas conmemorativas escritas para a familia real (destacan as dedicadas á raíña Mary, mecenas das artes, nos seus aniversarios e para o seu funeral en 1694).

King Arthur, or the British worthy é o que se denomina unha semi-ópera ou tamén ópera dramática e representouse por primeira vez en 1691. As características distintivas deste xénero son unha posta en escena traballada e diálogos falados en verso libre que serven como pretexto a varios episodios musicais. Trataríase do equivalente inglés á *comédie-ballet* francesa e á semi-ópera española. Purcell escribiu a música de 4 obras máis deste tipo: *Dioclesian*, *The Fairy Queen*, *The Indian Queen* e *The Tempest*. No caso que nos ocupa, a obra, con libreto do poeta John Dryden (1631-1700), aborda a coñecidísima lenda artúrica e hoxe escoitaremos tres números pertencentes a unha suite derivada da obra orixinal: *Curtain Tune*, *Shepherds Duo* e *Maestoso and Hornpipe*.

Finaliza o concerto coa *Suite para orquestra núm. 3 en Re maior BWV 1068* dun dos compositores máis importantes de tódalas épocas: Johan Sebastian Bach

(1685-1750). O autor alemán foi ademais un organista virtuoso, un hábil violinista e un bo intérprete de teclado. Como compositor abordou case todos os xéneros da súa época a excepción da ópera e a maior parte da súa música relaciónase cos postos profesionais que foi ocupando, xa que os músicos non eran traballadores libres naquela época. Ao longo da súa vida foi organista de igrexa en Arnstadt (1703) e en Mühlhausen (1707), músico da corte do duque de Weimar (1708), mestre de capela (director musical) da corte do príncipe Leopold de Anhalt-Cöthen (1717) e cantor de Santo Tomás e director de música municipal en Leipzig (1723). Dentro do seu catálogo (coñecido de maneira abreviada como BWV –Bach-Werke Verzeichnis– e elaborado por Wolfgang Schmieder) destacan a *Paixón segundo san Mateo*, a *Paixón segundo san Xoán*, a *Misa en Si menor*, 20 cantatas de igrexa e 20 profanas, 200 corais para órgano, os *Concertos de Brandemburgo*, o *Clave ben temperado*, a *Ofrenda Musical* ou *Arte da fuga*. En canto á súa música orquestral, consérvanse poucas exemplos e as obras máis coñecidas neste campo son os xa citados *Concertos de Brandemburgo* (escritos arredor de 1721) e as catro suites para orquestra, das que hoxe escoitaremos a número 3. Case toda a música para orquestra do

compositor foi escrita na década de 1730, cando Bach estivo á fronte do Collegium Musicum de Leipzig entre 1729 e 1749. Esta institución, fundada por Telemann en 1701 e con sede no célebre café Zimmermann, estaba composta, ao igual que outros Collegium Musicum, por afeccionados, principalmente estudantes universitarios e cidadáns cultos (avogados, doutores e comerciantes prósperos). A formación oscilaba entre os 50 e os 70 músicos e reuníanse semanalmente os venres, presentándose con frecuencia en concertos públicos. Bach escribiu para eles: dous concertos para violín, o *Concerto en re menor* para dous violíns, concertos para clave... e suponse que tamén as catro suites para orquestra, aínda que algúns autores sinalan que é posible que sexan anteriores, do período en Cöthen.

A suite é un xénero musical que naceu no Barroco e que consiste nun conxunto de danzas agrupadas e ordenadas de maneira contrastante, e que normalmente van precedidas por un preludio ou abertura. A súa orixe está no costume renacentista de interpretar pares de danzas moi diferenciadas, como a *Pavana* e a *Gallarda*. Bach escribiu suites para instrumento solo como as de violonchelo, violín ou teclado, e tamén catro para

orquestra, como xa sinalamos. As suites orquestrais eran moi habituais nesta época como música de entretemento e os seus inicios debemos situalos na selección que autores franceses como Lully fixeron dalgúns números dos seus ballets ou óperas e que se empezaron a interpretar de maneira independente, incluíndo sempre unha abertura á que seguían unha serie de movementos inspirados nos bailes da corte: *Menuets, Gavotes, Sarabandes, Correntes* (cada danza co seu carácter, tempo e compás determinados). O xénero trasladouse pronto ás cortes das cidades alemás, onde o estilo musical francés estaba “de moda” a finais do s. XVII e inicios do XVIII e este modelo importado foi o que empregou Telemann en moitas das súas obras e tamén Bach nestas 4 suites que el titulou aberturas.

A *Suite núm. 3 en Re maior BWV 1068* está escrita para tres trompetas, timbais, 2 óboes, corda e continuo (aínda que parece que existe unha versión anterior só para corda e baixo continuo), e trátase dunha das máis célebres, especialmente polo coñecidísimo segundo movemento, *Aria*. A súa organización interna é a seguinte: *Abertura, Aria, Gavota I e II, Bourrée e Giga*. A abertura inicial responde ao modelo instaurado por Lully

no que distinguimos unha sección inicial lenta, solemne e con ritmos apuntillados moi característicos, á que segue outra rápida na que escoitaremos imitación dun mesmo motivo entre distintas voces e por último, novamente unha sección lenta. Despois, a *Aria* que presenta unha polifonía moi sofisticada cargada de elegancia e sutileza e tinguida de certa nostalxia. O resto de números son danzas moi curtas divididas todas elas en dúas partes que se repiten e que conforman un conxunto dun altísimo nivel.

En suma: un concerto que pon o foco en músicas do pasado e dos nosos tempos que teñen en común o feito de abrazar outras artes como o teatro, a poesía e a danza.

Carme Tubío Barreira

**REAL
FILHARMÓNIA
DE GALICIA**

AUDITORIO DE GALICIA

Avenida do Burgo das Nacións, s/n
15705 Santiago de Compostela

DESPACHO DE BILLETES

AUDITORIO 981 571 026
ZONA C 981 542 462

OFICINAS

981 552 290

rfgalicia.org
compostelacultura.gal

INSTAGRAM

@realfilharmoniadegalicia
@compostelacultura

FACEBOOK

RealFilharmoniadeGalicia
CompostelaCultura

TWITTER

@CCultura

TIKTOK

@realfilharmoniadegalicia

PRÓXIMO CONCERTO
MÁIS ALÁ

XOVES 29 MAIO

Auditorio de Galicia, 20.30 h

Baldur Brönnimann, director

Marie-Claude Chappuis, mezzosoprano

- Miguel Matamoro: Endurance*
- **Encarga da RFG. Estrea absoluta*
- Hector Berlioz: Les Nuits d'été
- Ludwig van Beethoven: Sinfonía núm. 5 en do menor, op. 67

CONVERSANDO CON... Baldur Brönnimann

Sala Mozart, 19.45 h

